A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. október 2.*

A C-144/07. P. sz. ügyben,

a **K-Swiss, Inc.** (székhelye: West Lake Village, Kalifornia [Amerikai Egyesült Államok], képviseli: H. E. Hübner advocate)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2007. március 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: O. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (előadó) és P. Kūris bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. április 10-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2008. május 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével a K-Swiss, Inc. (a továbbiakban: K-Swiss) az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-14/06. sz., K-Swiss kontra OHIM (párhuzamos csíkkal díszített cipő) ügyben 2006. december 14-én hozott azon végzésének (a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az Elsőfokú Bíróság elfogadhatatlanként elutasította a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek

és formatervezési minták) (OHIM) 2005. szeptember 26-án hozott, az oldalán öt párhuzamos csíkkal díszített cipő ábrázolásából álló védjegy lajstromozására vonatkozó határozatának (R 1109/2004-1. sz. ügy, a továbbiakban: vitatott határozat) hatályon kívül helyezése iránti keresetét.

Jogi háttér

2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 63. cikkének (5) bekezdése értelmében az OHIM fellebbezési tanácsának határozatával szembeni keresetet a határozat kézbesítésétől számított két hónapon belül kell az Elsőfokú Bírósághoz benyújtani.

3 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 102. cikkének 2. §-a alapján az eljárási határidők a távolságra tekintettel tíznapos átalány-határidővel meghosszabbodnak.

4 A 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 172., 4. o.) módosított, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű

különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.; a továbbiakban: 2868/95 rendelet) 61. szabályának (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) A[z OHIM] előtti eljárásokban a[z OHIM] értesítése az eredeti irat, az 55. szabállyal összhangban annak nem hitelesített vagy számítógéppel kinyomtatott másolatának, illetve a felektől származó iratok esetében másolatok vagy nem hitelesített másolatok benyújtásával történik.

(2) A kézbesítés módjai a következők:

a) postai úton a 62. szabálynak megfelelően;

b) közvetlen átadással a 63. szabálynak megfelelően;

c) [az OHIM-nál] postafiókban történő elhelyezéssel a 64. szabálynak megfelelően;

d) távmásolóval és más távközlési eszközzel a 65. szabálynak megfelelően;

e) hirdetményi kézbesítés útján a 66. szabálynak megfelelően.”

5 A 2868/95 rendelet 62. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A fellebbezési határidőt megindító határozatokat, az idézéseket, valamint a[z OHIM] elnöke által meghatározott egyéb iratokat ajánlott levélben, tértivevénnyel kell kézbesíteni. A többi kézbesítés rendes postai úton történik.

[…]

(3) A tértivevénnyel vagy anélkül feladott ajánlott levél útján történő kézbesítés esetén a levelet a postára adástól számított tizedik napon kell kézbesítettnek tekinteni, kivéve ha az irat nem, vagy csak később érkezett a címzetthez. Vita esetén a[z OHIM] állapítja meg – az esettől függően – a levél rendeltetési helyre történő megérkezését vagy a levél címzett részére történő kézbesítésének napját.”

6 Ugyenezen rendelet 68. szabálya végül így rendelkezik:

„Kézbesített iratok esetén, ha a[z OHIM] nem tudja bizonyítani az irat szabályszerű kézbesítését, vagy az irat kézbesítése során az arra vonatkozó szabályokat nem tartották be, az iratot azon a napon kell kézbesítettnek tekinteni, amelyet a[z OHIM] az átvétel napjaként elismer."

Az Elsőfokú Bíróság előtti kereset és a megtámadott végzés

7 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. január 16-án érkezett keresetlevéllel a K-Swiss keresetben támadta meg a vitatott határozatot.

8 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. április 3-án benyújtott külön beadványában az OHIM az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt.

9 Miután az Elsőfokú Bíróság azon az álláspontón volt, hogy az ügy iratai alapján elegendő információval rendelkezik, a megtámadott végzéssel az eljárás folytatása nélkül határozott az említett kérelemről, és a K-Swiss által benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant elutasította.

10 A megtámadott végzés 22–30. pontjában az Elsőfokú Bíróság a következőképpen indokolta döntését:

„22 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy – amint arra a felperes hivatkozott – a megtámadott határozatnak a DHL cég vagy más hasonló futárszolgálat által történő kézbesítése nem tartozik a 2868/95 rendelet 61. szabályának (2) bekezdésében felsorolt kézbesítési módok közé. Továbbá meg kell állapítani, hogy sem az [OHIM], sem a felperes (aki kifejezetten elő is adta, hogy a DHL cég általi kézbesítés nem postai úton történő kézbesítés) nem állította azt, hogy a felperesnek 2005. október 28-án átadott DHL-futárküldeményt ajánlott levélben küldték, hogy a DHL cég jogosult Németországban ajánlott küldeményt kézbesíteni, vagy hogy a [megtámadott] határozatot más olyan kézbesítési módon kézbesítették a felperesnek, amely a 2868/95 rendelet 61. szabályának (2) bekezdésében, valamint 62–66. szabályában szerepel. E tekintetben egyébként rá kell mutatni arra, hogy a felperesnek a DHL-futárküldeménnyel együtt átadott kísérőlevélben semmiféle utalás nem található arra vonatkozóan, hogy ajánlott levélről lenne szó, sőt ez azt hangsúlyozza, hogy a küldeményt »csak DHL-lel kézbesítették«.

23 Ebből az következik, hogy a [megtámadott] határozatot nem a 2868/95 rendelet 61. és 62. szabályának alkalmazásából eredő követelményeknek megfelelően kézbesítették a felperesnek.

24 A felperes állításával ellentétben ebből azonban nem vonható le az a következtetés, hogy a jelen keresetet határidőn belül nyújtották be.

25 Emlékeztetni kell a 2868/95 rendelet 68. szabályára, amely a »Kézbesítési szabálytalanságok« cím alatt kimondja, hogy »a kézbesített iratok esetén, ha [az OHIM] nem tudja bizonyítani az irat szabályszerű kézbesítését, vagy az irat kézbesítése során az arra vonatkozó szabályokat nem tartották be, az iratot azon a napon kell kézbesítettnek tekinteni, amelyet [az OHIM] az átvétel napjaként elismer«.

26 Ez a rendelkezés együttes olvasatában úgy értelmezendő, miszerint megadja az OHIM-nak azt a lehetőséget, hogy ha nem tudja bizonyítani az irat szabályszerű kézbesítését, vagy az irat kézbesítése során az arra vonatkozó szabályokat nem tartották be, megállapíthatja a kézbesítés napját, és a fenti szabály szerint ehhez a rendes kézbesítés joghatásait fűzheti (az Elsőfokú Bíróság T-380/02. és T-128/03. sz., Success-Marketing kontra OHIM – Chipita (PAN & CO) ügyben 2005. április 19-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1233. o.] 64. pontja).

27 A jelen ügyben a felek nem vitatják, hogy a DHL-futárküldeményt 2005. október 28-án kézbesítették a felperesnek, amit egyébként a fellebbezési tanács hivatala által vezetett iktatókönyv is megerősít.

28 A 2868/95 rendelet 68. szabálya szerint a megtámadott határozatot 2005. október 28-án kell a felperesnek kézbesítettnek tekinteni, és így a rendelet 62. szabályának (3) bekezdésében megállapított vélelem nem alkalmazandó a jelen ügyben. Ez egyébként megegyezik a 2868/95 rendelet 70. szabályának (2) bekezdésével, amely szerint ha »az eljárási cselekmény kézbesítés, az irányadó esemény – eltérő rendelkezés hiányában – a kézbesített irat átvétele«. Ugyanígy az EK 230. cikk (5) bekezdés vonatkozásában kialakított állandó ítélkezési gyakorlat szerint a megtámadott jogi aktusok címzettjeinek történő kézbesítése esetében a keresetindítási határidő azon a napon kezdődik, amelyiken a címzett átvette a jogi aktust (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-12/90. sz., másodfokon a Bíróság C-195/91. P. sz., Bayer kontra Bizottság ügyben 1994. december 15-én hozott ítéletével [EBHT 1994., I-5619. o.] helybenhagyott Bayer kontra Bizottság ügyben 1991. május 29-én hozott ítéletének [EBHT 1991., II-219. o.] 19. pontját).

29 Ilyen feltételek mellett, figyelemmel arra, hogy a 40/94 rendelet 63. cikkének (5) bekezdése értelmében a keresetet a fellebbezési tanács határozatának kézbesítésétől számított két hónapon belül kell benyújtani az Elsőfokú Bírósághoz, és ez a határidő az eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-a szerint tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbodik, azt kell megállapítani, hogy a megtámadott határozattal szembeni kereset megindítására nyitva álló határidő 2006. január 9-én lejárt.

30 A jelen kereset, amelyet 2006. január 16-án nyújtottak be, ezért elkésettnek minősül, és mint elfogadhatatlant, el kell utasítani."

A felek kérelmei

11 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

12 Az OHIM azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést;

– a K-Swisst kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

13 Fellebbezése alátámasztásául a felperes egyetlen, a 2868/95 rendelet 61., 62. és 68. szabályának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

14 Jóllehet a K-Swiss elismeri, hogy a vitatott határozatot 2005. október 28-án a DHL cég által kézbesített futárpostai küldeménnyel kézbesítették számára, szerinte azonban meg kell állapítani, hogy a futárszolgálat útján történő átadás ajánlott levélben, tértivevény-

nyel történő kézbesítésnek minősül-e a 2868/95 rendelet 62. szabályának (1) bekezdése értelmében.

15 A felperes e tekintetben hangsúlyozza, hogy a DHL vagy más futárszolgálat által a dokumentum átvételéről kiállított igazolás rendeltetésénél fogva megegyezik a tértivevényes ajánlott levélhez csatolt igazolással, az egyetlen különbség köztük az, hogy a DHL-szolgálat nem juttatja vissza az átvételi elismervényt a feladónak.

16 A K-Swiss arra is rámutat, hogy az OHIM változtatott a fellebbezési tanácsok határozatainak kézbesítésére vonatkozó gyakorlatán, és a fellebbezési tanácsok elnökségének az OHIM hivatalához intézett, 2006. május 10-i szolgálati utasításából kitűnik, hogy a határozatok postai úton történő kézbesítése esetén a kézbesítés ajánlott levéllel vagy futárszolgálat útján történik. Azt viszont nem lehet feltételezni, hogy az OHIM szándékosan olyan kézbesítési gyakorlatot fogadott el, amely arra irányul, hogy a 2868/95 rendelet 68. szabálya értelmében kézbesítési szabálytalanságot eredményezzen.

17 Annak ellenére, hogy a fellebbezést elutasították, az OHIM előadja, hogy az Elsőfokú Bíróságnak nem lett volna szabad alkalmaznia a 2868/95 rendelet 68. szabályát, mivel a futárszolgálat útján történő kézbesítés nem minősül kézbesítési szabálytalanságnak. Szerinte ugyanis a fellebbezési tanácsok határozatainak futárszolgálat útján történő kézbesítését úgy kell tekinteni, mintha a kézbesítés a rendelet 62. szabálya szerinti postai úton történt volna.

18 Az OHIM úgy véli, hogy a 62. szabály (3) bekezdésében foglalt vélelem, amely szerint a postai úton történő kézbesítés esetén a levelet a postára adástól számított tizedik napon kell kézbesítettnek tekinteni, nem nyer alkalmazást abban az esetben, ha igazolható az átvétel tényleges időpontja. Ezért az OHIM azt állapítja meg, hogy a jelen

esetben a vitatott határozattal szembeni kereset benyújtásának határideje 2006. január 6-án lejárt. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság helyesen jutott arra az eredményre, hogy a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani, de ennek során nem alkalmazta megfelelően a 2868/95 rendelet vonatkozó rendelkezéseit.

A Bíróság álláspontja

19 Meg kell állapítani, hogy a 2868/95 rendeletnek „a kézbesítésre vonatkozó általános rendelkezések" címet viselő 61. szabálya megszorító jelleggel felsorolja azokat a kézbesítési módokat, amelyekkel az OHIM többek között a határozatait kézbesíti. A 61. szabály (2) bekezdése alapján így a kézbesítés történhet postai úton, az OHIM helyiségeiben való közvetlen átadással, az OHIM-nál postafiókban történő elhelyezéssel, távmásolóval vagy más távközlési eszközzel, illetve hirdetményi kézbesítéssel.

20 Ezenkívül a postai úton történő kézbesítés esetében a rendelet 62. szabályának (1) bekezdése szerint a határidőt megindító határozatokat, mint amilyen a vitatott határozat is, ajánlott levélben, tértivevénnyel kell kézbesíteni.

21 A megtámadott végzés 22. pontjában viszont az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a felek nem állították sem azt, hogy a DHL cég által kézbesített, és a felperes által átvett futárküldeményt ajánlott levél formájában küldték, sem azt, hogy a DHL cég jogosult Németországban ajánlott küldeményt kézbesíteni, valamint hogy a küldeménnyel együtt átadott kísérőlevélben semmiféle utalás nem található arra vonatkozóan, hogy ajánlott levélről lenne szó, sőt ez azt hangsúlyozza, hogy a küldeményt „csak DHL-lel kézbesítették".

22 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság jogosan vonta le ebből azt a következtetést, hogy az ilyen kézbesítés nem minősül a 2868/95 rendelet 62. szabályának (1) bekezdése értelmében „ajánlott levélben, tértivevénnyel történő kézbesítésnek”.

23 Az OHIM állításával ellentétben azonban ha az OHIM nem tudja bizonyítani az irat szabályszerű kézbesítését, vagy ha az irat kézbesítése során az arra vonatkozó szabályokat nem tartották be, de az irat megérkezett a címzetthez, a 2868/95 rendeletnek az Elsőfokú Bíróság által jogosan alkalmazott 68. szabályából az következik, hogy az OHIM bebizonyíthatja, melyik napon történt az átvétel, és az iratot ezen a napon kell kézbesítettnek tekinteni.

24 Az Elsőfokú Bíróság azt is jogosan állapította meg, hogy a K-Swiss által 2006. január 16-án benyújtott kereset elkésett, és ezért mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

25 Miután ugyanis az Elsőfokú Bíróság a megtámadott végzés 27. pontjában rámutatott arra, hogy a felek által sem vitatott, hogy a DHL futárküldeményt 2005. október 28-án kézbesítették a felperesnek, a megtámadott végzés 29. pontjában azt állapította meg, hogy az eljárási szabályzata rendelkezéseire és a 40/94 rendelet 63. cikkének (5) bekezdésére figyelemmel a megtámadott határozattal szembeni kereset megindítására nyitva álló határidő 2006. január 9-én járt le.

26 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a fellebbezést mint megalapozatlant el kell utasítani.

A költségekről

27 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A fellebbezőt, mivel pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a K-Swiss, Inc.-t kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások